

Sodelovanje obrodilo lepe sadove

Pobratimi: KS Stari Vodmat in KS Buče
Datum pobratenja: 24. novembra 1973

Še največ zasluga za pobratenje teh dveh krajevni skupnosti imajo ljubljanski mladinci, ki so pred sedmimi leti zasadili prve lopate za vodovod Fužine – Sotla, ki je povezal vse večje kraje na Kozjanskem. Pobuda mladincev, naj bi sodelovanje Kozjancev in Ljubljancev dobilo širše okvire, je naletela na ugoden odmev. Med oblikami poglobljenega sodelovanja so tokrat predlagali tudi pobratenje krajevnih skupnosti.

Za omenjeni predlog sta se najprej in najbolj zavzeli krajevni skupnosti Stari Vodmat in Buče. Listino o pobra-

tenju so svečano podpisali predstavniki obeh krajevnih skupnosti v Bučah, 24. novembra 1973. leta.

O Bučah

Buče sodijo med najmanjše krajevne skupnosti, saj štejejo vsega 650 prebivalcev, ki prebivajo razen v krajevnem središču še v zaselkih Vrenska gorca, Ortnice, Bučka gorca, Groska in Klake.

Večina prebivalcev živi od kmetijstva, kjer prednjačijo vinogradništvo, živinoreja in sadjarstvo (jabolka, hruške, slive). Industrije v Bučah kajpak ni, nekaj domačinov dela v tamkajšnji združni enoti, tr-

govini in osnovni šoli. Nekaj jih je našlo zaposlitev v Kozjem, Šmarju in Rogaški Slatini.

Še pred leti so se avtomobili zaradi slabih makadamskih poti izogibali Kozjanskemu, zdaj pa se prek Podčetrčka pripeljejo v Buče po asfaltu, ki so ga potegnili minulo leto.

Tod je šla 14. divizija

Nacistični okupator je zavedne slovenske družine množično izseljeval v Srbijo, na njihove domove pa vselil Nemce iz Besarabije. To je seveda oteževalo razmah narodnoosvobodilnega gibanja v teh krajih, ni ga pa moglo onemogočiti. Tisti Slovenci, ki so ostali na svojih domovih, so vedeli, da jim pomeni opredelitev za NOB edino možnost, da preživijo, da jim le takšna odločitev pomeni življenje.

V teh krajih je operiral Kozjanski odred, ki se je uspešno spopadal z okupatorjem. Prav v tem delu pa je na svojem legendarnem pohodu na Štajersko 14. divizija prestopila Sotlo in izvojevala prvo bitko na slovenskih tleh.

Program sodelovanja

Povrnimo se spet v novejši čas.

Poglejmo, kaj so v dobrih štirih letih, ki so potekla od pobratenja, s skupnimi močmi naredili krajanje obeh skupnosti.

Že v začetku ni bilo nobenih dvomov, katera krajevna skupnost bo potrebovala več pobratimove pomoči. O njenih oblikah so napravili program, ki so ga sproti uresničevali in dopolnjevali. Domenili so se, da bodo Ljubljanci pri razreševanju perečih vprašanj pomagali tudi gmotno.

Najprej so pomagali pri adaptaciji od potresa prizadetega gasilskega doma. To je veliko pomenilo ne le gasilcem ampak tudi tamkajšnji osnovni šoli, ki jo je potres tako razmaja, da v njej ni bil možen pouk. Tako imajo učenci prvih dveh razredov še zdaj pouk v dvorani gasilskega doma, starejši se pa vozijo v Kozje. Šolo v Bučah obnavljajo, sprejela pa bo lahko le učence do 4. razreda.

KS Stari Vodmat se je s sindikalnimi organizacijami dogovorila za organiziran odkup jabolk, ki jih Bučinarji dotle niso imeli komu prodati.

Ljubljanci so zbrali cement in železo ter sodelovali pri udarniški gradnji mostu čez hudournik, ki je ob vsakem večjem dežju odrezal naselje Ortnice od sveta.

Prav tako so plačali račun Elektru Celje za postavitev javne razsvetljave v vasi Buče.

Komisija za varstvo družine in otrok in socialnozdravstvena komisija, ki delujeta pri svetu KS Stari Vodmat in krajevna organizacija RK Stari Vodmat so pripravili več predavanj, za katera so Kozjanci pokazali veliko zanimanje, organizirali pa sta tudi zdravstveni pregled prebivalcev KS Buče.

Organizaciji Rdečega križa iz obeh krajevnih skupnosti sodelujeta pri zbiranju pomoči za socialno šibke občane Buč.

Vsako leto povabijo Ljubljanci nekaj otrok na letovanje v Savudrijo, kjer se le-ti naučijo plavati.

V majhno kozjansko vas Buče se od lani pripelje po asfaltu.

Vsako leto ljubljanski deklet Mraz obdaru predšolske in šoloobvezne otroke KS Buče.

Za letos pripravljajo šolo v naravi učencev osnovne šole Dr. Jožeta Potrča v Bučah. Obe šoli sta že prej navezali stike, med drugim je ljubljanska šola poklonila kozjanski kinoprojektor in diaporojektor.

Krajanje obeh krajevnih skupnosti so se večkrat srečali

na proslavah, bodisi v Bučah ali na Starem Vodmatu.

To je torej dosedanja bera sodelovanja. Ali je to veliko ali malo, verjetno nismo poklicani ocenjevati, vsekakor pa so krajanje Buč in Starega Vodmata glede na druge pobratene krajevne skupnosti storili kar precej. Zastavili torej so, prepričani pa smo, da ne bodo zastali.

Vladimir Jerman

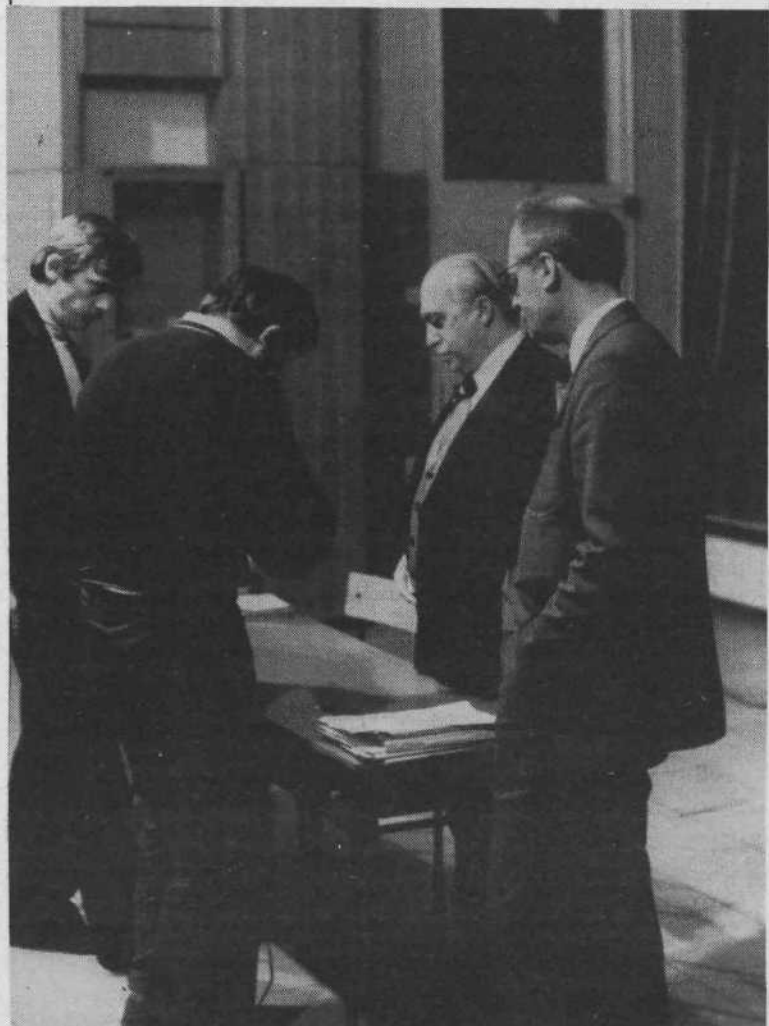

Jablane so malone kozjanski simbol – Buče niso izjema.

Priprave na kongresa

Mitja Ribičič, predsednik RK SZDL Slovenije, je 14. marca t. l. govoril v krajevni skupnosti Gradišče o dokumentih za VIII. kongres ZK Slovenije in XI. kongres ZK Jugoslavije. Ocenil je politično situacijo v času, v katerem bosta oba kongresa, obrazložil je njihovo globalno vsebinsko usmeritev in vlogo socialistične zveze v našem družbenopolitičnem sistemu. Zlasti je izpostavil pomembnost delegatskega oblikovanja in delovanja skupščin DPS in SIS, dograditev gospodarskega sistema, pomembnost bitke za gospodarsko stabilizacijo, rezultate konference o varnosti in sodelovanju v Evropi, nujnost ofenzivne dejavnosti neuvršenih držav v svetu, utrjevanje varnosti naše družbe, skrb za manjšine in drugo. Govoril je tudi o vlogi in mestu socialistične zveze v našem družbenopolitičnem sistemu. Po uvodnem referatu so udeleženci razgovora sodelovali v razpravi.

J. Š.

Zazidalni otok Nove Poljane

Po generalnem urbanističnem načrtu iz leta 1966 je območje Novih Poljan, ki je omejeno s Povšetovo ulico, železnico Ljubljana–Karlovac, Ljubljano in podaljšano Glavarjevo ulico, rezervirano za onkološki inštitut in medicinsko fakulteto ter javne mestne službe. Novi pogledi v okviru manjših nivelacij pa so pripeljali do tega, da je pred osmimi leti skupščina mesta Ljubljane sprejela odlok o spremembi namembnosti tega območja, ter ga s tem namenila za zidavo stanovanj. Tako je bil ta kompleks, ki ga imenujemo še Soseska CS 6, vse do danes predmet mnogih razprav. Območje je nekaj večje od osmih hektarjev, zajema pa precejšen del vojaških kompleksov. Jugoslovanska ljudska armada je zaradi dotrajanosti te objekta odstopila. Tako je bil že leta 1972 izdelan prvi predlog programa zazidalnega načrta. Ker pa ni bil izdelan najbolje, so leto za tem izdali novo, izpopolnjeno varianto. Na tej osnovi so razpisali interni natečaj, med petimi načrti pa je bil izbran predlog Ljubljanskega urbanističnega zavoda. To pa predvsem zato, ker je načrt ohranjal del obstoječega stanovanjskega fonda, torej individualnih hiš. V razpravi na odboru za prostorsko planiranje in izvršnega sveta Ljubljane so obravnavali predvsem gostoto ter upoštevali, da je to stanovanjski predel, ki je od ožjega središča mesta oddaljen le borih 1300 metrov. Torej za ta otok veljajo druga merila kot za stanovanjske soseske na obrobju mesta, seveda kar se tiče gostote prebivalstva. Tako je končni predlog tehničnih del upošteval 1200 stanovanj za 3500 stanovalcev, kar znese gostoto petsto prebivalcev na hektar. Ta gostota je sicer navidezno res visoka, a moramo ob tem upoštevati še vrsto kriterijev, denimo, celotno parkiranje je speljano v dvoje podnivojskih etaž, tako da bodo vse nivojske površine namenjene zelenicam in sprehajalnim stezam, tako da motornim vozilom dostop v središče soseske ne bo mogoč. Vse je tudi domenjano glede spremljajočih objektov. Tako bodo vrtec zgradili v skladu s pravilnikom o zazidalnem načrtu ki pravi, da mora biti VVZ izdelan, ko je izdelana vsaj druga tretjina zazidalnega območja, ter se lahko gradi vsaj v treh fazah. Osnovna šola Kette-Murn, ki stoji v neposredni bližini zazidalnega otoka Nove Poljane pa bo lahko sprejela vse otroke. Ker pa med obema kompleksoma poteka železniška proga, bodo izdelali še podhod. Rekreatijske površine znotraj otoka resda niso zagotovljene, zato pa je v neposredni bližini športno rekreacijski park Kodeljevo s 16 hektari, obširni gozdovi na pobočjih Golovca ter nenazadnje prosta površina vodotoka Ljubljanice. Ugodno je tudi razporejen mestni promet, delno pa bo potrebno spremeniti le prometni režim.

Andrej Selan

dogovori

glasilo občinske konference SZDL ljubljana – center

Prešernova 26, p. p. 191 – Telefon: 312-634 in 315-784 – Izhaja štiri-najstrednežno – Naklada 16.200 izvodov

IZDAJATELJSKI SVET:

Vojko Novak (predsednik), Blaž Matekovič, Viktor Damjan, Marjan Mayer, Franci Strle, Breda Pavlič, Lojze Cepuš, Karel Destovnik, Tatjana Pust, Artur Boroje, Mišo Javornik, Vladimir Jerman in Ivan Hafner

UREJA UREDNIŠKI ODBOR:

Zvone Kržišnik (glavni urednik), Mišo Javornik (odgovorni urednik), Sonja Seljak (sekretar uredništva), Matija Čož (tehnični urednik), Artur Boroje, Bogdan Pogačnik, Bogdan Fajon, Vladimir Jerman in Cveto Stibilj

Rokopisov in fotografij ne vračamo

Tisk: ČGP »Delo« TOZD Grafika, Likoarjeva 1